

NIETAJEMNY (10) ai

W pisowni rozłącznej (6), w łącznej (4).

Oba e oraz a jasne.

sg m N nietajemny (1). ◇ A nietajemn(e)go (1). ◇ f N nietajemną (5). ◇ G nietajemn(e)j (1). ◇ A nietajemną (1). ◇ [n N nietajemno cf NIETAJEMNO]. ◇ pl N subst nietajemn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. tajemny.

1. Jawny, znany, wiadomy; clarus, cognitus, non obscurus *Mącz (8)* : Res clara, Yálna/ Yáwna rzecz/ Nietáyemna. *Mącz 55c; Virtute cognita et spectata fide homo, Człowiek nietáyemney cnoty y wiary niepołpolitey. Mącz 251a, 185a, 257a.*

nietajemny komu (2): proftotę rąk moich ktora iemu [*Bogu*] nigdy byłá nietáiemna. *RejPos 25; vczyní lálkę zemną Prze dobroć fwoię świeátu nie táiemną. KochPs 34.*

Wyrażenie: »nietajemna rzecz [u kogo]«. [*ze zdaniem podmiotowymi*] (1): Nie táiemna tho rzecz ieft v pobożnych á bogoboynych ludzi/ iáko bárzo w tym/ [...] połpoliáci ludzye przeciwko Pánu Bogu y powinności fwey grzelzą *RejPosWstaw [41²]*.

a. W funkcji rzeczownika: »nietajemna [*u kogo*]« = *wiadoma rzecz [ze zdaniem podmiotowym]* (1) : Mam też zá to [*mowił Skanderbeg do ksiązqt*] że tho nietáiemna v was z iákicy zacności pozedł álbo vrofl Othoman *BielKron 244.*

2. Nie umiejący zachować tajemnicy (2) : Szjia długa vkazuie [...] á znamio(nuje) <czło>wieka proftego mgłego y nie fmiałego, takie(ż) nie taiemnego nieuka y zawifnego *GlabGad O8v, O4.*

Synonimy: 1. jasny, jawny, otwarty, otworzysty, wiadomy, znany.

Cf NIETAJNY, TAJEMNY